

V jeho šlépějích

Jaroslav (Jerry) Šlosárek

Podobný zážitek, o který se chci s vámi podělit, prožil už možná ne jeden z vás. Ale to, jak mě tentokrát oslovil, stojí, myslím si, za zvláštní zamyšlením.

Jak někteří víte, jsem v současnosti víc než 6 000 kilometrů daleko od naší domoviny; u svých dětí v Kanadě.

To, na co se při návštěvách zdejší krajiny vždy nejvíce těším, jsou naše výpravy do divočiny. Tady je totiž divočina hned za humny. Stačí vyjít za poslední domek městečka, ve kterém bydlíme, a můžete narazit na volně žijící zvěř, kterou v Česku najdete jenom v zoologické zahradě. Třeba na medvěda, losa, kojota nebo pumu.

Zažil jsem tady už několikrát situaci, že se medvěd zatoulal až do obydlené části, procházel zahrádky u domů a přitom hledal, kde by co sežral...

Proto je zde pro mě každá výprava nevšední adrenalinovou událostí, kterou si vždy s nadšením užívám.

Tentokrát jsme se vydali na výpravu do hor, kde má můj syn Tom zbudovaný svůj malý trampský kemp. Je to místo vzdálené asi 30 kilometrů od civilizace, v lesích, na kopci, s nádherným výhledem do okolní krajiny. Šlapali jsme tam s Tomem už několikrát za různého počasí, ale dnes to bylo poprvé po třídenním vydatném sněžení...

Byl krásný slunečný den, teplota kolem nuly a třpytivý prašan napadající na silně zledovatělém svahu do výše asi 50 cm sliboval při 45stupňovém stoupaní ke kempu zajímavý zážitek. Znáte to. Šlapete s myslí upírající se k cíli, který je zatím v nedohlednu. Nohy se

boří do hlubokého sněhu. Každý krok vyžaduje přinejmenším dvojnásobnou námahu. A co kdyby se tak ještě k tomu někde objevila puma, kterou minule zachytila v kempu nastražená fotopast? Když si pak k tomu připočtete i těch mých 76 „křížků“ na krku, tak si jistě dovedete živě představit, jak se mi tato cesta proměnila v napínavé dobrodružství. Zvláště pak, když nahoru žádná stezka nevede.

Na úpatí strmého stoupaní vytahujeme z báglu „trekové hole“ a na boty nasazujeme „mačky“, bez kterých nemáme na zledovatělém svahu žádnou šanci, a i s nimi je nám docela „krušno“.

Tom, který zná tenhle kopec jako své boty, kráčí přede mnou a já kladu své nohy do jeho stop. Často se zastavuji a těžce rozdýchávám poslabší okysličování svého krevního oběhu.

„Nezdržuj se se mnou,“ říkám svému o 30 let mladšímu synovi. „Já si půjdu svým tempem ve tvých stopách! Nahore se sejdeme.“ Netrvá dlouho a ztrácí se mi v lesním porostu někde ve svahu nade mnou. Na bílé krustě zůstávám sám s jeho stopami ve sněhu.

A jak tak kladu své boty do jím zanechaných stop, přišel mi na mysl název knihy, kterou jsem kdysi četl – „V ŠLÉPĚJÍCH JEŽÍŠE“.

Nikdy dříve jsem nad tímto tématem tak intenzivně nepřemýšlel jako právě při tomto výstupu. Co vlastně ve skutečnosti znamená jít v Ježíšových stopách?

Všechnu svou pozornost mám soustředěnou na metr před sebe, kde jsou Tomovy stopy vyšlápnuté v hlubokém sněhu. Nevnímám krásné výhledy do okolní krajiny, nezajímám se o to, co jsem už prošel ani co na mě tam nade mnou čeká.

Jediné, co je teď pro mě nejdůležitější, je ten jeden, další krok na prudkém

svahu a snaha dát svou nohu na již ověřené místo, které pro mne vyšlápl můj „vůdce“. Jeho stopy mě vedou místy, které se mi někdy zdají být příliš náročné; s častými zatáčkami a náhlými změnami směru. Na první pohled se mi mnohdy zdá, že obraty jsou až nesmyslné. Ale vždy, když jsem stopu opustil a pustil se vlastní cestou, brzy jsem poznal, že to byla chyba, a rychle jsem se k ní vrátil. Každým dalším krokem rostla moje důvěra v Toma a jím nalezenou trasu výstupu, kterou on zná mnohem lépe než já.

Jak tak šlapu, přemýšlím, že i Bible nás vyzývá k podobnému následování Vůdce našeho života – Ježíše. On chce být naším důvěryhodným, zkušeným

vůdcem. On nás chce vést bezpečně i tam, kde žádná cesta není. On řekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život...“

Jít v jeho stopách znamená žít jako On (1J 2,6). Důvěřovat Bohu Otcí a plnit jeho vůli tak, jak to činil Ježíš. Mít trpělivost se slabšími a těmi, kteří nejsou v seznamu mých přátel. Nezanevřít ani na ty, již mají jiný názor, a snažit se porozumět pochodu jejich myšlení. Nebýt sobecký, ale milující své bližní tak, jak je miloval On. Odpouštět, i když to někdy bolí. Nikdy to nevzdat a upřímně povzbuzovat zklamané. Být tvůrcem pokoje. Jít v jeho šlépějích znamená v životě jednat jako On (1Pt 2,21).

Někdy se nám může zdát jiná cesta životem bez Ježíše lepší, rychlejší, snazší nebo zajímavější. Ale dříve nebo později zjistíme, že jít v jeho šlépějích se vyplatí. Stačí na chvíli upnout pozornost jinam, dozadu nebo kolem sebe – a naše kroky ztratí jistotu. „Mačky“ na botách ani „trekové hole“

v rukou nepomáhají a hned jste na své životní stezce „na krovkách“. A čím více pádů, tím více bolesti, obav a zranění...

Tenkrát na tom svahu jsem si nově uvědomil, proč žalmista David píše v jednom ze svých žalmů: „Mně nejlépe jest přidržet se Hospodina.“

„Jak se vedlo?“ přivítal mě Tom otázkou, když jsem přicházel do kempu. Překvapilo mě, že už jsem v cíli. S očima upřenýma na stopy jsem ani nevnímá, že se už do cíle blížím.

Dříve než se nadějeme, uslyšíme Ježíše, jak se ptá: „Tak jak se ti vedlo na cestě života?“

„Bylo to hrozné,“ řeknu asi Ježíši. „A nebýt Tvých šlépějí, nedošel bych... Teď jsem sice unavený, ale šťastný. Jen díky Tobě jsem dosáhl cíle“ (Fp 4,13).

Do svého deníku jsem si pak toho dne večer zapsal: „Již nikdy mimo Tvou stopu, Pane Ježíši...“

Ze šuplíků k potřebným lidem: Brýle do Moldavska

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu v ADRA ČR

Užitečnou pomocí byl sběr brýlí pro slabozraké děti a dospělé v Moldavsku. Až 90 % klientů a klientek v moldavských sociálně zdravotnických zařízeních nemá zajištěnu korekci zraku pomocí brýlí. Dobře na tom nejsou ani lidé žijící ve vlastních domácnostech.

Lidé v Čechách i na Moravě mohli přinést do prodejen Grand Optical brýle, které nepoužívají, a vhodit je do připravených boxů. Společnost Grand Optical přidala další brýle a šuplíky jsme doma prohledali také my, zaměstnanci ADRA. Brýle byly následně seřizeny a odborně vyčištěny studujícími Vyšší odborné školy zdravotnické na Alšově nábřeží v Praze v rámci praxe oboru Optik.

Do Moldavska doputovalo celkem 650 kusů brýlí, a to zdarma se společností Zaslát.cz.

Co se týče distribuce brýlí potřebným lidem, spolupracovali jsme

s moldavskou organizací Homecare, která zajišťuje zdravotní péči lidem v domácím prostředí. Zdravotní sestry pomohly s výběrem těch nejvhodnějších brýlí pro daného člověka.

Jsme rádi, že místo neužitečného ležení brýlí doma v šuplíku slouží mnoha lidem.

